

Rezumatul Sesiunii Paralele

Conferința Internațională pentru Dezvoltare în Etica 2018 “POPOARE MARGINALIZATE, DREPTURILE OMULUI, ȘI ETICI DE DEZVOLTARE”

Ziua 1: Joi, 17 Mai

Sesiunea Paralelă 1.a: Violența bazată pe gen- cauză și consecință a marginalizării

Traficul de ființe umane și popoarele marginalizate din Moldova și Europa de Est: o abordare a sănătății publice

Maggie Langlais (co-autor cu Saniya Seera), Studiul conflictului, Universitatea Georgetown, Statele Unite ale Americii

Dacă traficul de ființe umane ar urma să fie identificat ca o problemă de sănătate publică, ar fi fost posibil de făcut mai mult pentru a o combate? Mai important, s-ar putea face mai mult pentru a o preveni? Prin adoptarea unei abordări privind sănătatea publică în înțelegerea și răspunsul la traficul de ființe umane, este evident că populațiile marginalizate din Moldova și din alte părți ale Europei de Est sunt adesea în dezavantaje distincte care îi pun în pericol mai mult de a fi traficați. În schimb, această problemă predominantă a traficului de ființe umane din regiune exacerbează problemele populațiilor marginalizate. O provocare deosebită este legătura dintre marginalizare și migrație din regiune care profită de rețelele organizate de trafic de ființe umane. Luarea unei abordări de sănătate publică este esențială pentru a înțelege mai bine modul în care cauzele profunde ale marginalizării au impact asupra permeabilității traficului de ființe umane în Moldova și în regiunea mai largă. Acest document va explora utilizarea unui cadru de sănătate publică pentru traficul de ființe umane în țară și regiune și implicațiile politicii acestei noi abordări. O perspectivă a sănătății publice oferă o bună cunoaștere asupra modului în care putem controla mai eficient și poate eradica traficul de persoane prin abordări mai preventive.

Violența bazată pe gen și violența domestică: cauzele și consecințele de bază în contextul culturii moldovenești

Natalia Vîlcu, Centrul pentru Drepturile Femeilor din Moldova

Violența pe motive de gen și violența domestică sunt recunoscute drept încălcări ale drepturilor femeilor. Violența pe motive de gen și violența în familie este o problemă enormă în Moldova. Este tolerată și ascunsă datorită stereotipurilor și rolurilor tradiționale ale femeilor și bărbaților asumate de societate. Aproximativ 63,4% dintre femeile și fetele cu vârsta de 15 ani sau mai în vârstă au suferit cel puțin o formă de violență fizică, psihologică sau sexuală în timpul vieții, prevalența violenței în mediul rural fiind mai mare (aproximativ 69%). Numai un număr limitat de victime au raportat o formă de violență împotriva acestora, astfel că doar 9% din 40% din violența fizică au raportat-o. La fiecare secundă, femeia din mediul rural a experimentat cel puțin o dată în viața ei violență fizică, în jur de 59% violență psihologică și aproape 70% dintre femei consideră că un bărbat ar trebui să fie capul familiei.

Un sondaj de percepție recent realizat în Moldova relevă că, în opinia a 27,7% dintre bărbați și 17,5% dintre femei, femeia trebuie să tolereze violența pentru a ține familia. 41,1% dintre bărbați declară că 13% există momente când o femeie trebuie să fie bătută. Numărul femeilor care sunt de acord cu această afirmație este de peste 2 ori mai mic decât bărbații.

Deși femeile de toate categoriile demografice sunt susceptibile la violență în familie, există condiții specifice care fac femeile să experimenteze violența mai frecventă și mai gravă și să se întoarcă înapoi la agresorii lor din diferite motive. În primul rând, femeile care încearcă să lase parteneri abuzivi raportează adesea preocupările economice ca o barieră majoră. Statutul socio-economic scăzut este determinat de multiple cauze, cum ar fi sărăcia, nivelul scăzut al educației sau chiar absența educației, care le face mai mult influențate de stereotipuri și convingeri generale, absența propriilor case, venituri mici, dizabilități sau copii cu dizabilități. În plus, statul nu oferă sprijin pe termen lung, social și economic, sau acest sprijin nu este suficient pentru a acoperi nevoile primare ale femeilor care au supraviețuit violenței în familie.

Intersecționalitatea în violența domestică: răspunsurile ONG-urilor la amenințările la adresa drepturilor femeii în Moldova și regiune

Veronica Vition, Viata în coaliției fără violență, Moldova

(Nu există un rezumat disponibil.)

Sesiunea paralelă 1.b: Religia, Incluziunea, și Justiția

Ontologia religiei marginalizate: Spre o abordare a capacității inclusive a justiției și dezvoltării

Fernande Pool, Institutul Internațional de Studii Sociale la Universitatea Erasmus din Rotterdam, Olanda

Într-o lume din ce în ce mai globalizată, gândirea și practica de dezvoltare se confruntă cu provocări crescânde ale inegalității, marginalizării și diversității radicale, inclusiv o varietate de pretenții față de ceea ce constituie bunăstarea și justiția. În acest context, unii solicită "post-dezvoltare" sau alternative de dezvoltare. Astfel de alternative ar putea totuși dovedi dificil de a opera și risca să legitimizeze alte forme de inegalitate, încorporate cultural, prin căderea în relativismul cultural. Alți teoreticieni sugerează că bunăstarea relației ca o

abordare ar trebui să înlocuiască modurile ancorate în ontologii individualiste, care ar include abordarea capabilităților.

Eu susțin că în schimb abordarea capabilităților poate fi adaptată diferitelor conceptualizări ale umanității și bunăstării. Bazându-mă pe o muncă de teren etnografică de doi ani, demonstrez că musulmanii din India, într-un sat pe care-l numesc Joygram, promovează un concept dinamic al omului ca rezultat al supunerii divine și al relaționalității umane. Ca atare, este radical diferită de ontologia individualistă seculară care stă la baza teoretizării celei mai liberale, incluzând majoritatea aplicațiilor abordării capabilităților. Cu toate acestea, depășind binarul religios-secular, demonstrez că ontologia Joygrami nu este, în principiu, în contradicție cu teoria capacității lui Nussbaum, deoarece acestea împărtășesc noțiuni de rațiune practică și demnitate umană, ambele fiind suficient de dinamice și flexibile pentru a permite deliberarea publică spre un consens suprapus. Acest argument este o contribuție semnificativă la bursă în domeniul religiei și eticii de dezvoltare și la compatibilitatea dintre concepțiile lumii indigene și abordarea capabilităților. Religia nu este un obstacol în calea, instrumentală sau motor de dezvoltare, ci poate fi un cadru etic cuprinzător, la același nivel cu cadrele secular-liberale. Atunci când viziunile religioase nu sunt marginalizate sub hegemonia părerilor secular-liberale, există posibilitatea unui dialog cu adevărat egal între părțile religioase și cele seculare, față de dezvoltarea incluzivă și justiția socială. Acest lucru ar reduce, de asemenea, riscul de reacție culturală împotriva modernizării globale și a nemulțumirilor sale.

Un studiu de caz privind dimensiunile etice ale dezvoltării comunitare prin intermediul dialogului interreligios în Republica Moldova

Andrei Eșanu și Sabina Nadejdin, Biserica de Unificare, Moldova

Raportorul Special al Națiunilor Unite privind Drepturile Minorităților Dna Rita Izsák-Ndiaye, după ultima vizită în Republica Moldova din 2016, a scris în raportul său despre cazurile de discriminare și discursuri de ură față de persoanele din minoritățile religioase. Ea a recomandat organizarea de întâlniri interreligioase pentru dialog, înțelegere reciprocă și pace. Această lucrare explorează dimensiunile etice ale dezvoltării comunității bazate pe interviuri în profunzime cu tinerii și liderii religioși, unde oferă perspective asupra experiențelor, concluziilor și inițiativelor care au rezultat după vizitele din februarie 2018 în următoarele comunități religioase: Biserica de Unificare, Liga Islamică, Apostolul Armean Biserica, Biserica Ortodoxă Creștină, Martorii lui Iehova și comunitatea evreiască. Scopul a fost acela de a introduce un nou mod de dialog între religiile din Moldova: în locul debatelor trebuie să ne străduim să învățăm mai multe despre fiecare dintre noi. Inițiativa de a organiza evenimente dedicate Săptămânii Internaționale de Armonie Internațională proclamată de ONU în 2010 a venit de la Biserica de Unificare, înființată de dr. Soare Myung Moon. În strânsă colaborare cu Platforma pentru tineret pentru solidaritate interetnică, Centrul pentru Libertatea Religioasă și cu sprijinul OHCHR, au fost organizate o serie de 6 vizite pentru un grup de 17 tineri cu diferite medii etnice și religioase în diferite comunități religioase. În ziua a șaptea, toți participanții la vizitele și liderii religioși au participat împreună la o masă rotundă interreligioasă. La masa rotundă, reprezentanții comunităților religioase au convenit că religiile trebuie să colaboreze mai strâns pentru a rezolva problemele comune și pentru a atinge un obiectiv comun - Pacea.

Promisiunea de pace a lui Bahá'í în ai împuternici pe tinerii marginalizați

Olga Daradur, Comunitatea Baha'i din Europa de Est Grupul Geografic al Consiliului Consultativ Continental pentru Europa, Moldova

Acest raport este o colecție de comentarii și reflecții culese în ultimul an de acei prieteni din șase țări din Europa care s-au angajat să colaboreze cu comunitatea romilor. Acesta surprinde o parte din învățare, precum și documentarea a ceea ce se întâmplă în prezent în eforturile de consolidare a păcii ale lucrătorilor comunității Bahá'í și ai liderilor de tineret.

Sesiunea 2: Consiliul pentru Egalitate din Moldova: Succese și provocări

Moderator: Diana Cealic, Consiliul Europei

- • Andrei Brighidin, Fundația Est Europeană și membru al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității ("Consiliul egalității")
- • Ian Feldman, Președinte al Consiliului pentru Egalitate: Prezentarea activității Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității ("Consiliul egalității")/ Prezentarea activității Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității

(No abstract available.)

Sesiunea paralelă 3a Aspecte filosofice ale incluziunii și prevederea dezvoltării etice

The Marginalized and the Creation of Identity Types / MARGINALUL ȘI CREAREA FORMELOR IDENTITARE

Angela Popa, Departamentul de Filozofie și Antropologie, Universitatea de Stat din Moldova

The issue of the Marginalization is a recent one and aroused a vivid interest in the Other in the socio-humanistic disciplines. The awakened attention to the marginalization is not a random one, because in the category of the marginal are people and groups that are usually at the periphery of "normal" society, better known as persons and social groups that do not fit into the contents of social normality where they dominate norms and traditional socio-cultural values. The first reference studies on the marginal issue highlighted their stigmatization, labeling and censorship, as well as demonstrated the influence of the community in marginal segregation.

In recent years, the attitude towards the marginal concept has felt a qualitative change; the continuous urbanization, the migration of the population abroad, the extent of intercultural and inter-confessional communication led to the eradication of borders between various ethnic, religious, social groups, etc. The marginal concept has become more normal than an exception. Marginalists appear at the border between various forms of socio-cultural experience, where the transformations, tensions, discrepancies of social practice are strongly felt. In such conditions new forms of socio-cultural manifestation appear, which promote new styles, life, thinking, human action. The transformations that have taken place in the last few years in the native society have highlighted the plurality of lifestyles, stimulated by local cultures and subcultures.

Abordarea dezvoltării umane, constituțiile statului și minoritățile naționale

Eric Palmer, Departamentul de Filosofie, Colegiul Allegheny, Statele Unite ale Americii

Uneori cultura unui anumit grup sau conflictele unei culturi alternative într-un grup dominant le permite unora să conceapă valori pe care alții nu le-ar fi cuprins, să nu le înțeleagă clar sau să se împotrivescă acceptării. Deci, istoria culturii poate fi crucială pentru înțelegerea modului în care este concepută valoarea, iar istoria interacțiunilor dintre culturi poate fi crucială pentru formarea justă și dreptatea pentru evaluarea valorilor comune.

Acest lucru poate afecta ceea ce ține de recunoașterea valorilor comune în cadrul constituțiilor statelor. Martha Nussbaum a susținut că o listă cu zece capacități centrale oferă un punct de plecare promițător pentru conversațiile naționale îndreptate spre obiectivul de încadrare a drepturilor într-o constituție. Discuțiile publice ar putea descoperi ideile care stau ca alternative la candidații extrași dintr-o astfel de listă. Dacă litigiile filosofilor și interpretările politicianilor din aceste liste vor conduce în discuțiile constituționale, atunci acea prioritate ar putea să domine sau să excludă contribuția vocii poporului, în special vocile minorităților în cadrul contextelor multiculturale.

Interpretarea națională a Ecuadorului "Drepturile bune vieți (buen vivir)", care este articulată în cadrul Constituției recent adoptate, poate prezenta un caz relevant. Constituția include, de asemenea, această concepție a modului bun de a trăi ca "sumak kawsay", un termen de dialect Kichwa. Dar acest ideal poate să nu fie compatibil cu ipotezele liberale care se pot aplica lui buen vivir, deoarece conceptul Kichwa de "drept al naturii" nu corespunde în mod clar acelor ipoteze, iar activiștii politici Kichwa au identificat explicit sumak kawsay ca o deviere autentică de la individualism și concepții liberale ale drepturilor individuale. Dacă aceasta reflectă și o preocupare pentru multiculturalism în Europa, este un subiect pe care îl voi oferi pentru discuție.

Abordarea Alianței: Principii și implicații pentru dezvoltarea etică

Lori Keleher, Departamentul de Filosofie, Universitatea de Stat din New Mexico, SUA

Laurent Parrot, Cercetări agricole pentru dezvoltare / La recherche agronomique pour le développement (CIRAD), Franța

Abordarea Alianței este o abordare participativă a rezolvării de probleme și a atingerii obiectivelor deja existente în domeniul psihologiei și al științei cognitive și comportamentale între terapeut și pacient. Această lucrare prezintă mai întâi abordarea Alianței, apoi susține că abordarea oferă noi perspective asupra strategiilor de dezvoltare etică centrate pe agenți în dezvoltarea participativă. "Dezvoltarea etică bazată pe un agent" înseamnă că fiecare persoană implicată în procesul de dezvoltare este recunoscută ca protagonistul propriei sale vieți, care poate face alegeri care influențează lumea și nu doar un beneficiar pasiv de ajutor sau un vas de hedon sau preferință satisfacție ca și cu o etică pur utilitaristă.

Abordarea Alianței implică un proces specific și se bazează pe patru principii. Procesul are (1) o fază inițială, care ia în considerare nevoile și contextul persoanei, (2) formarea unui acord reciproc asupra obiectivelor și sarcinilor necesare atingerii scopului comun și (3) o fază de terminare, care permite o evaluare a impactului obiectivului comun. Cele patru principii care pun bazele abordării sunt: empatie, autenticitate, căldură și profesionalism.

Abordarea Alianței este o abordare centrată pe om, informată de etica îngrijirii; ca atare, respectă demnitatea omului și promovează agenția umană. Spre deosebire de alte abordări susținute de economia comportamentală, de exemplu, paternalismul moale sau alinarea, abordarea Alianței se străduiește să-i facă pe oameni mai conștienți de situația, nevoile, dorințele, resursele și oportunitățile lor, astfel încât să poată fi împuterniciți ca agenți care iau decizii în viață. Abordarea Alianței este o abordare holistică deoarece consideră că întreaga persoană, ca aliați, lucrează împreună pentru a atinge obiective specifice de dezvoltare care promovează bunăstarea.

Demnitatea în moarte - de la conceptele filosofice la etica aplicată

Rodica Gramma, Bio-Etica, Școala de Sănătate Publică și Management, Moldova

(Nu există un rezumat disponibil.)

Sesiunea paralelă 3b: Democrația, democratizarea și participarea democratică

Fenomenul marginalizării din punctul de vedere al eticii politice în procesul de transformare democratică în Republica Moldova

Grigore Vasilescu, Departamentul de Filozofie și Antropologie, Universitatea de Stat din Moldova

Prezentarea va fi axată pe analiza fenomenului de marginalizare din punct de vedere al eticii politice în condițiile Republicii Moldova, în special în contextul proceselor democratice, al transformărilor democratice. În acest context, este necesar să se depună eforturi de a include oamenii pentru a participa la discuții și pentru a rezolva problemele urgente și presante ale țării noastre. Deci, este necesar să se stabilească sau să se construiască o democrație participativă. În același timp, actuala guvernare a folosit în detaliu mediile și modalitățile non-etice pentru rezolvarea problemelor apărute, pentru a-și promova propriile interese ale grupurilor sau partidelor care utilizează în acest scop mijloace cum ar fi manipularea, fabricarea, insinuările, șantajul, corupția, mituire politică, standarde duble, atunci când se spune una, dar în realitate a făcut altceva și așa mai departe. Toate acestea au ca rezultat marginalizarea politică a marilor grupuri de cetățeni, cum ar fi cei care nu participă la viața politică, inclusiv în alegeri, care părăsesc țara pentru totdeauna etc. În aceste condiții este clar că în prezent în Republica Moldova toate acțiunile politice nu manifestă o etică a dezvoltării.

Dezvoltarea, democrația și drepturile omului: Cazul din Kashmir

Nitasha Kaul, Politică și Relații Internaționale, Universitatea din Westminster, Marea Britanie

În această prezentare voi reuni două componente ale lucrării mele - unul referitor la o interogare critică a discursului economic și implicațiile sale în practica de dezvoltare, iar cealaltă referitoare la Kashmir ca un teritoriu în care populațiile sunt marginalizate și excluse prin discursurile dezvoltare și democrație în India. Datorită neglijării disciplinare a particularităților identităților datorate marginalizării oamenilor (gen, etnie și așa mai departe), a devenit posibil ca statele neo-naționiste să practice un discurs tehnocratic de dezvoltare fără referire la un cadru mai holistic al democrației. Astfel, încălcarea drepturilor omului poate fi legitimată în numele democrației, iar dezvoltarea este oferită ca răspuns la cererile de drepturi politice. O examinare detaliată a cazului Kashmir - un conflict legat de drepturile omului și de autodeterminare - ne va permite să interogăm modul în care dezvoltarea și naționalismul sunt utilizate de statul indian pentru a marginaliza poporul din Kashmir. Acest studiu are implicații dincolo de puterea emergentă a Indiei sau, respectiv, a regiunii în litigiu din Asia de Sud pentru că ridică întrebări cu privire la căile complexe în care dezvoltarea, drepturile, democrația, naționalismul și politica autodeterminării interacționează reciproc în postcolonialele lumii.

Participarea democratică a tinerilor Romi și Sinti în Europa: oportunități curente și calea de urmat

Simona Torotcoi, Universitatea Central Europeană, Ungaria

Actualul document de bază își propune să furnizeze o analiză substanțială a participării tinerilor Romi și Sinti în Europa. Aceasta analizează factorii și provocările specifice care influențează participarea tineretului Rom și Sinti, precum și statutul participării și reprezentării acestora.

Lucrarea combină cercetarea scrisă cu interviuri și comunicarea personală cu tinerii Romi și Sinti din diferite țări europene. Una dintre limitările acestei lucrări este faptul că nu există prea puține scrise despre tinerii Romi și Sinti și despre participarea acestora în general. Există insuficiență atât a literaturii academice, cât și a altor tipuri de documente pe această temă, cu cele mai multe resurse legate de participarea la viața politică și publică a Romilor și Sintilor în general. Documentele disponibile de acest tip sunt în principal comunicate de presă, rezultate statistice din anii precedenți - care includ și locurile rezervate pentru Romi și Sinti la diferite niveluri din cadrul administrației publice sau al altor instituții politice.

Participarea la viața publică și la viața politică este în mare parte definită ca o parte vizibilă a acesteia (instituționalizată) - un set de activități care vizează influențarea proceselor de luare a deciziilor și a rezultatelor acestor procese la diferite niveluri, vot, reprezentare, dar (neinstituționalizată) - participarea activă la viața comunității, inclusiv voluntariatul pentru diferite cauze, apărarea drepturilor omului etc. Astfel, trebuie subliniat faptul că participarea nu ar trebui să fie redusă la votare, ci includ și activități de voluntariat, diferite tipuri de activism civic, inclusiv reprezentarea lor în instituții publice sau posturi numite romi și tineri din Sinti.

Această lucrare începe prin prezentarea succintă a standardelor internaționale existente, inclusiv a sistemelor electorale, în măsura în care acestea sunt relevante pentru participarea tinerilor, în special a femeilor, și efectele / consecințele acestora asupra participării tinerilor romi și sinti. În al doilea rând, analizează factorii și obstacolele care influențează participarea tinerilor romi și sinti la procesele electorale la nivel național și local (de exemplu, lipsa documentelor personale, înscrierea pe lista de înregistrare a alegătorilor, votul în familie, votul, accesul la vot, inclusiv disponibilitatea informațiilor în limba romă).

Lucrarea evidențiază, de asemenea, relevanța participării la vot a proceselor electorale, cu impactul său deosebit asupra participării tinerilor romi și sinti la procesul electoral. În al patrulea rând, lucrarea oferă o revizuire a participării tinerilor romi și sinti (a) ca candidați la alegeri; (b) la nivel național (poziții alese și numite); (c) la nivel regional și local (poziții alese și numite) în țările din cadrul zonei OSCE. Nu în ultimul rând, o scurtă trecere în revistă a strategiilor existente de promovare a participării tinerilor romi și sinti la viața publică și în procesele electorale. Partea finală include un set de concluzii și recomandări.

Evaluarea progresului dezvoltării Moldovei: între democratizare și comerțul liber

Amandine Sabourin, Departamentul de Relații Internaționale, Universitatea de Stat din Moldova

(Nu există un rezumat disponibil.)

Participarea bugetară la Chișinău

Vitalie Sprinceana, Centrul de Cercetare, Inițiative și Politici PLATFORMA, co-director al PLATZFORMA.MD, Rețeaua Civică Urbană din Chișinău, Moldova

(Nu există un rezumat disponibil.)

Sesiunea paralelă 4a: Negocierea diversității etnice și culturale în democrațiile multiculturale

Evaluarea unor abordări ale negocierii diferențelor culturale în societățile democratice contemporane

Irina Cojuhari, Departamentul Relații Internaționale, Universitatea de Stat din Moldova

În epoca globalizării, problema coexistenței diferitelor culturi devine mai importantă, deoarece procesele cauzate de deschiderea frontierelor și de mișcarea relativ liberă a forței de muncă dictează noi reguli de interacțiune socială.

Ideea de a preveni conflictele interculturale prin formarea unui mediu multicultural nu pierde relevanța chiar și astăzi, deși termenul "multiculturalism" a dobândit un caracter ambiguu. Este puternic criticat, definit ca eșuat și chiar ca fiind mort. Au apărut noi concepte - "post-multiculturalism", "interculturalism", "asimilare transformată". Cu toate acestea, criza multiculturalismului este mai curând criza politicilor sociale de stat în democrațiile occidentale și nu a conceptului. Este o întrebare dacă aceste politici vizează o integrare socială reală sau obiectivul principal era utilizarea forței de muncă ieftine.

Noi abordări sociale ale relațiilor interetnice apărute ca răspunsuri la cerințele unei noi ere, sunt prevăzute de majoritatea cercetătorilor ca fiind complementare multiculturalismului. Post-multiculturalismul este văzut ca o alternativă la multiculturalism, menită să ofere o modalitate de a combina identitatea națională puternică cu recunoașterea oficială a diversității. Între timp, acesta nu neagă multiculturalismul. Declarația caracterului distinctiv și a superiorității interculturale care constă în: încurajarea comunicării, recunoașterea identităților dinamice, promovarea unității și criticarea practicilor culturale illiberale pare să fie de asemenea neconvingătoare. Întrucât fiecare dintre acestea sunt caracteristici importante ale multiculturalismului. Chiar și revenirea la asimilare și apariția noii sale variante transformate reprezintă o reacție firească și indispensabilă la practicile multiculturale.

Astfel, procesele în desfășurare pot fi mult mai probabil caracterizate ca metamorfoze multiculturale decât moartea lor. În lumea în creștere a "superdiversității" nu este rezonabil să negem principala "cucerire" a multiculturalismului - recunoașterea diversității. Transformările sale, variantele alternative sau noile etape capabile să evite principala problemă a fragmentării societății pot deveni instrumente eficiente de asigurare a păcii.

Grupuri invizibile din cadrul populației de etnie romă: intersecție și marginalizare

Natalia Duminica, Fondul pentru educație destinat comunităților de romi, Moldova

(Nu există un rezumat disponibil.)

Multiculturalismul ca mecanism al valorificării conținutului etic al discursului public vizând raporturile dintre identitate, cultură și politică/Multiculturalism as a Mechanism of the Valuation of the Ethical Content of the Public Discussion on the Relationship between Identity, Culture and Politics

Dumitru Dodul, Catedra de Filosofie și Antropologie, Universitatea de Stat din Moldova

Population mobility - a defining characteristic of contemporary life, the migration generated by socio-economic conditions, and the tragic consequences of the "Arab spring", have significantly altered the relatively stable situation in the community, including in the nearby states.

If the citizens of a state are changing there will appear also various questions regarding the review of the discussion that defines the ethical and political records. The idea that there exists only one answer to these questions is impossible. Situations created due to the need to legitimize cultural, national or religious identity as a unifying principle of different cultural heritage in the context of globalization are becoming more common. Situations created due to the need to legitimize cultural, national or religious identity as a unifying principle of different cultural heritage, in the context of globalization are becoming more frequent.

In this context, through the public discussion and policies of a state, the ethical content of the realization of fundamental rights can be valued. Every democratic community demands from its citizens, including from immigrants, political integration, regardless of ethnic or cultural identity, which represents the key to success in dealing with differences in a contemporary democracy.

Thus, we can mention that, to be functional, any strategy requires an open society capable of accepting the discussion between the different actors involved in its construction. In order to eliminate suspicions, fears and stereotypes, communication is needed to change attitude towards the Other and the Other toward us.

Conferință paralelă 4b: Piața muncii, oportunitatea și mobilitatea [FĂRĂ TRADUCERE]

Dialogul social privind marginalizarea muncii în Europa de Est

Valentina Teosa, Catedra de Relații Internationale, Universitatea de Stat din Moldova

(Nu există un rezumat disponibil.)

Mărci internaționale și muncitori locali - cartografierea industriei de îmbrăcăminte și încălțăminte în Republica Moldova

Lilia Nenescu, PLATZFORMA, Moldova

(Nu există un rezumat disponibil.)

Tineretul rus pe piața muncii - Studiul privind disparitățile regionale și incluziunea socială

Dmitry Omelchenko, Banca Mondială, Școala Superioară de Economie (Saint Petersburg), Centrul de Studii pentru Tineret, Rusia

Prezentarea se bazează pe studii recente cantitative și calitative în patru mari locații ruse: teritoriul Khabarovsk (inclusiv Khabarovsk și Komsomolsk-on-Amur), Saint Petersburg, regiunea Sverdlovsk (inclusiv Ekaterinburg și Nizhniy Tagil) și Teritoriul Stavropol (Stavropol și Pyatigorsk).

Scopul principal al studiului a fost de a înțelege incluziunea socială și excluderea tinerilor ruși pe piața muncii printr-o dispersie regională în Federația Rusă. Modalitățile de intrare pe piața de muncă, perspectivele, dificultățile și opțiunile de carieră cu care se confruntă tinerii în Rusia de azi. Cercetările noastre au vizat analiza accesului pe piața muncii a tinerilor bărbați și femei în diferite regiuni ale Rusiei, descrierea ciclului de angajare a tinerilor din

Rusia și analiza disparității regionale a experienței și provocărilor în materie de ocupare a forței de muncă în rândul tinerilor.

Studiile arată că situația tinerilor de pe piața muncii din Rusia este una dintre cele mai vulnerabile în comparație cu lucrătorii mai în vârstă. Rata șomajului în rândul tinerilor este de 4 ori mai mare decât nivelul general scăzut al șomajului din întreaga țară. Tinerii sunt cei care își încep de multe ori experiența pe piața forței de muncă cu locuri de muncă informale, sunt de acord cu locurile de muncă slab plătite și nu pot găsi locuri de muncă bune datorită lipsei de competențe și experiență.

În același timp, în pofida unei astfel de poziții vulnerabile, există o lipsă evidentă de anchete ale tinerilor din întreaga lume privind piața forței de muncă și de date cantitative care ar permite analizarea atitudinilor tinerilor față de piața muncii și de muncă, precum și pentru a identifica barierele cu care se confruntă tinerii în căutarea muncii și construirea carierei. Informațiile privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor în orașele mici și regiunile îndepărtate ale Federației Ruse sunt într-un deficit deosebit.

Acest studiu se axează pe investigarea experienței tinerilor ruși din diferite regiuni ale Federației Ruse în mediul orașelor mari și mici care vor completa, cel puțin într-o anumită măsură, deficitul de date existent și vor înțelege cum incluziunea socială, excluderea și vulnerabilitatea tinerilor bărbați și femei diferă pe piețele regionale ale forței de muncă din Federația Rusă. O atenție deosebită a fost oferită și explorării datelor defalcate pe genuri al situației actuale a pieței muncii, pe baza unui exemplu de studiu al strategiilor de angajare a mamelor singure.

Inegalitatea Accesului la oportunități și percepții privind mobilitatea ascendentă în economiile de tranziție

Alexandru Cojocaru, Banca Mondială

Așteptările privind viitoarea mobilitate socio-economică sunt un factor determinant important al preferințelor politice actuale. Dar cum se pot forma aceste așteptări? Folosind datele sondajului Life Survey in Transition (LiTS) pentru un set mare de economii de tranziție și un număr de țări din Europa de Vest. Aceasta lucrare analizează în special legătura dintre convingerile legate de importanța conexiunilor personale pentru a obține acces la astfel de oportunități precum buna educație profesională sau universitară și așteptările privind mobilitatea socio-economică viitoare. Analiza datelor colectate în toate țările din sondajul LiTS, precum și a subgrupurilor de țări din Uniunea Europeană (UE) și din țări din afara UE, constată că: (i) lipsa de legături este asociată cu așteptările unei poziții mai mici pe viitoarea scară socială; și (ii) atunci când conexiunile informale sunt indisponibile, contează pentru aspirațiile dvs. dacă percepeți conexiunile ca fiind vitale sau nu. Există, de asemenea, unele dovezi că, în UE, unde instituțiile formale sunt mai puternice, și este mai puțin probabil ca persoanele să recurgă la instituții informale, cum ar fi conexiunile personale, chiar și atunci când acestea sunt disponibile. Percepțiile privind accesul inegal la oportunități sunt, de asemenea, legate de preferințele redistributive mai puternice.

Ziua a doua: Vineri, 18 Mai

Sedința Paralelă 1.a: Acomodarea și împuternicirea persoanelor cu dizabilități

Abordarea drepturilor omului pentru persoanele cu dizabilități în regiunea Transnistreană a Republicii Moldova

Alexandr Covalciuc și Andrei Esanu, Platforma de dezvoltare comunitară durabilă a Organizațiilor care reprezintă persoanele cu handicap din regiunea Transnistreană a Republicii Moldova

Marginalizarea și excluderea persoanelor cu dizabilități din societatea principală a dus la creșterea stereotipurilor și discriminările cu care se confruntă persoanele cu handicap în regiunea transnistreană. Cu scopul promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități în 2017, cu sprijinul Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (OHCHR), 15 organizații și grupuri de inițiativă care reprezintă persoanele cu dizabilități din diferite localități din regiunea transnistreană a Republicii Moldova au creat Platforma de dezvoltare comunitară durabilă. Această lucrare prezintă practicile și rezultatele bune obținute prin intermediul Platformei, bazate pe interviuri în profunzime din partea persoanelor cu dizabilități și extrase din mass-media. Peste 120 de persoane cu dizabilități au aflat pentru prima dată despre Convenția privind drepturile persoanelor cu handicap. În Transnistria, anul 2018 a fost declarat "anul oportunităților egale" ca urmare a activităților de promovare, organizate de Platforma în colaborare cu OHCHR. În timp ce platforma pledează pentru abordarea bazată pe drepturile omului, caritatea și abordarea medicală față de persoanele cu dizabilități au predominat atât în societate, cât și în rândul persoanelor cu dizabilități. Comunicarea și cooperarea cu autoritățile autoprocimate reprezintă un obiectiv important al platformei. Platforma a trimis o scrisoare cu 4 cereri autorităților centrale autoprocimate și a primit un răspuns. Primii pași în dezvoltarea serviciilor comunitare care vor avea ca lucratori la egal la egal persoanele cu dizabilități pentru a promova și sprijini incluziunea socială este un alt obiectiv important al Platformei.

Mediul de învățare pentru integrarea educațională a copiilor cu nevoi pedagogice specifice

Ludmila Malcoci, Institutul de Studii Juridice și Politice, Academia de Științe din Moldova

Prezentarea va fi axată pe analiza educației incluzive a copiilor cu nevoi educaționale speciale, inclusiv a celor cu dizabilități în Republica Moldova. Constatările principale ale cercetării sociologice complexe efectuate în 20 de școli arată că mediile sociale și educaționale joacă un rol important în reducerea marginalizării elevilor cu necesități pedagogice specifice (SEN), și în creșterea nivelului lor de incluziune educațională. Elevii cu SEN se simt mai fericiți și înregistrează progrese în dezvoltarea lor în instituțiile de învățământ cu servicii de sprijin accesibile, bazate pe necesitățile pedagogice, medii tolerante și capacități consolidate ale cadrelor didactice. În ciuda faptului că politicile din Republica Moldova promovează educația incluzivă a tuturor elevilor din școlile obișnuite și există deja numeroase bune practici în domeniu, cercetările indică câteva probleme / bariere care trebuie rezolvate: lipsa de specialiști, cum ar fi logopedii, psihologii în instituțiile de învățământ, nivel scăzut de pregătire a cadrelor didactice pentru a sprijini studenții cu diferite tipuri de dizabilități în funcție de necesitățile lor, volumul crescut de muncă al cadrelor didactice în cadrul remunerației necorespunzătoare, numărul mare de copii cu REN pentru fiecare profesor de sprijin și numărul limitat de profesori de sprijin, bugetul limitat pentru educația incluzivă și nivelul scăzut de pregătire a mediului școlar, inclusiv accesibilitatea fizică, nivel scăzut de conștientizare a copiilor tipici cu privire la modul de a se comporta cu copiii cu REN și încă un grad ridicat de discriminare a celor din urmă,

vulnerabilitatea crescută a părinților copiilor cu REN și nivelul scăzut al interacțiunii cu personalul didactic.

Incluziunea socială a persoanelor cu handicap față de marginalizare

Parascovia Munteanu, Keystone Moldova, Academia de Științe din Moldova

Prin ratificarea Convenției ONU cu privire la CDPD în 2010, Republica Moldova sa angajat să ia măsuri pentru a trata persoanele cu dizabilități fără discriminare, pentru a îmbunătăți și a pune în aplicare legislația, a proteja drepturile omului pentru persoanele cu dizabilități, a educa publicul cu privire la aceste drepturi și a implica persoane cu dizabilități în luarea deciziilor și participarea egală la toate aspectele vieții. Potrivit informațiilor oficiale, în Republica Moldova există cel puțin 182.000 de persoane cu dizabilități, cu populația de 3.0 milioane. Aproximativ 2.000 de persoane cu dizabilități mintale din Moldova sunt încă izolate și continuă să trăiască în instituții rezidențiale neuropsihiatrice. Aproape 100 de persoane cu dizabilități mintale pe an au un risc ridicat de instituționalizare în aptitudinile marginalizate. Drepturile acestor persoane nu sunt asigurate și protejate, în multe cazuri nu au capacitate juridică și statele nu oferă sprijin în conformitate cu drepturile și voința lor.

Prezentarea la conferință se va baza pe rezultatele cercetării sociologice privind includerea socială a persoanelor cu dizabilități desfășurate în Moldova. (Exemplul -1108 persoane cu dizabilități din 92 de comunități). Rezultatele principale ale cercetării arată că: (a) persoanele cu dizabilități din Moldova reprezintă cel mai marginalizat grup de populație din cauza venitului scăzut și a accesului limitat la serviciile de masă; (b) gradul de discriminare și stigmatizare față de persoanele cu dizabilități este încă ridicat; (c) persoanele cu dizabilități mintale din instituțiile rezidențiale neuropsihiatrice au cunoștințe și oportunități foarte limitate de a-și apăra drepturile; (d) rezistența autorităților publice locale și a furnizorilor de servicii comunitare de a reduce separarea și excluderea socială a persoanelor cu dizabilități mintale.

Sesiunea paralelă 1.b: Minoritățile Etnoculturale și Popoarele Indigene și Tribale: Provocările pentru Dezvoltarea Etică

Un cadru Evaluativ pentru Participarea Agențială la Autodeterminarea Indigenă

Stacy J. Kosko, Departamentul de Guvernare și Politică, Universitatea din Maryland, Statele Unite ale Americii

Dezvoltarea, înțeleasă ca un proces de schimbare socială și economică, poate fi o sursă de mare libertate. Dar când indivizii și grupurile au un control puțin sau deloc asupra acestui proces, acestea pot fi și o sursă de vulnerabilitate. Acest document propune conceptul de "vulnerabilitate a agenției": riscul de a fi limitat în capacitatea cuiva de a controla forțele sociale și economice care propulsează schimbarea. Toți indivizii și grupurile sunt susceptibile de a face rău, dar grupurile indigene se confruntă adesea cu cea mai gravă constelație a acestor amenințări. În special, popoarele indigene se luptă împotriva vulnerabilităților individuale și societale și de cele mai multe ori au cel mai puțin control asupra proceselor de schimbare care le afectează. Limba drepturilor omului este folosită frecvent pentru a justifica politicile care vizează reducerea vulnerabilității. Pentru popoarele indigene, acest lucru ia adesea forma unui drept la autodeterminare, un drept în parte destinat reducerii vulnerabilității agenției. Acest document face distincția între proces și aspectele de fond ale autodeterminării și identifică participarea ca o componentă cheie a aspectului procesului,

apărarea importanței sale în luarea deciziilor în orice domenii reziduale de guvernare comună între grupurile indigene și non-indigene sau entități. În cele din urmă, propune un cadru pentru evaluarea gradului și calității participării populațiilor indigene (sau a oricărui alt popor) la deciziile care le afectează.

Procesul de auto-determinare: de la rețeaua transnațională la a face loc în dreptul internațional

Kamrul Hossain, Institutul de Nord pentru Dreptul privind Mediul și Minoritatea / Institutul de Drept al Mediului și Minorităților, Centrul Arctic / Universitatea din Laponia, Finlanda

Popoarele indigene sunt diverse în ceea ce privește originea lor. Ei au fost grupurile native de popoare pe teritoriul în care trăiesc. Ei păstrează o identitate separată în jurul limbii pe care o vorbesc, culturii și religiei pe care o practică și modurile de viață pe care le păstrează și le promovează în mod tradițional. Având în vedere faptul că noțiunea de suveranitate de către stat nu le este cunoscută și că aceste grupuri de popoare nu au menținut niciodată vreo diviziune teritorială externă sau internă în teritoriile vaste organizate colectiv, aceste terenuri au fost din ce în ce mai acaparate în numele suveranității de către grupurile dominante. De-a lungul secolelor, acestea au fost colonizate de coloniști, făcându-i să fie marginalizați treptat pe teritoriile lor. Această nedreptate istorică, precum și necesitatea recunoașterii ca grupuri distincte de oameni, a fost ridicată pentru prima dată în Liga Națiunilor (LoN) în anii 1920 și 1930. Cu toate acestea, dezvoltarea euro-centrică a dreptului internațional în acest moment al istoriei nu a acordat nici o atenție problemei indigene și, prin urmare, problema nu și-a găsit niciun loc în agenda LN. Cu toate acestea, după crearea Organizației Națiunilor Unite (ONU), mișcările indigene au început să devină mai formalizate, pe măsură ce au apărut diverse organizații indigene din diferite locații geografice. Anii 1970 au cunoscut o dezvoltare semnificativă - rețele puternice de organizații indigene. Aceste rețele au reușit să aducă cu succes unele dintre problemele lor la foruri diferite, inclusiv în cadrul ONU, făcând vocea lor la nivel internațional auzită. În acest context, lucrarea analizează în mod special: modul în care mișcările transnaționale indigene au maturizat ore suplimentare pentru a face loc în promovarea pretențiilor lor de a avea dreptul la autodeterminare în cadrul dreptului internațional.

Standardele și Mecanismele ONU privind Drepturile Minorităților și Situația Actuală în Moldova

Veaceslav Balan, Oficiul pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite (OHCHR)

(Nu există un rezumat disponibil.)

Sesiunea 2: Moldova 2030 Strategia Națională de Dezvoltare: O Discuție

Moderator: Nicola M. Harrington, Harrington-Buhay Parteneriat: Avansarea Dezvoltării Umane

- Ion Gumene, Grupul de Experti
- Dafina Gercheva, Coordonator Rezident al ONU
- Peter Michalko, Ambasadorul UE

(Nu există un rezumat disponibil.)